

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročilna znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gl. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četr štiri leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročilne se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglas

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnina in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novije vesti.)

Dunaj 12. Grof Clary je sprejel danes češkega deželnega poslanca dra. Skardo in državnega poslanca dra. Pačeka. V ponedeljek sprejme nemškega nacionalca dr. Pradeja.

Dunaj 12. «Vaterland» dementira vest, da bi dr. Kathrein mislil odložiti vodstvo katoliške ljudske stranke.

Sredec 12. Knez je poveril včeraj ministru za nauk, Ivančevu, sestavo novega ministerstva. Ivančev je poskušal na več načinov sestaviti kabinet. Ker pa mu je nasprotoval Radoslavov, se je zahvalil na poverjenju mu časti. Sedaj mislijo, da dobi Grekov nalogo, da sestavi novo ministerstvo.

Rim 12. Glasom lista «Italia militare» pripravlja Angležem mnogo skrbi Menelik, ki name-rava porabiti zmešnjavo v južni Afriki v to, da se obrne proti Sudanu.

Pariz 12. Državno sodišče je sklenilo ustavit kazensko postopanje proti sodniku Grosjeanu. Poslednji pokliče generala Meleota, ki ga je ovadil, na dvboj.

London 12. Glasom večernih listov so Boerci, ko je minula doba, označena v ultimatumu, zasedli Laingsnag, prestopili mejo Natalsko ter se polastili višav Ingogo.

Bukarešta 12. Prestolonaslednik in soproga sta prišla nočoj v Sinajo.

Niš 12. Skupščina je sprejela po živahnem tridnevnem razpravljanju zakon o osebnem dohodninskem davku, ki zadeva posebno posestnike in kapitaliste, dočim se nahaja v njem mnogo olajšav za poljedelsko prebivalstvo. Odobrila se je tudi trgovinska pogodba s Turško.

Haag 12. Grof Nigra je podpisal danes pogodbe in dodatke sklepom mirovne konferencije.

P O D L I S T E K.

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

Saviču se je kar žal storilo. Njegov ljubljni Marsov svet — pa mrtev? Vsa visoka kultura starejšega brata zemlje — propadla? In nikdar se ne bodo naši dalekogledi križali z žarki daljnogledov Marsovih prebivalcev? Nikdar ne bo zveze med ljudmi onega skrivnostnega planeta in med nami? Nikdar ne bomo gledali sladkih čudov tega zlatega, bajnega sveta?

Eh, morda je res. Morda je skoro že velik grob, kakor sto in sto drugih zvezd, ki nam sicer svetijo in se nam dozdeva, kakor bi se bliščale v lastni svetlobi, v resnici jih pa vendar obseva samo nekoliko priberačenih žarkov kakšnega solca... kakor včasih ljudi.

Da, da, tudi te zlate, krasne zvezde, izdelane iz tako čvrste tvarine, navidezno ustvarjene za vse veke vekov, so samo efemerne stvari. Danes zablješijo nekje v vesoljstvu, nekaj časa žarijo, pa ugasnejo — izginejo. To je pesimizem vsemira. Vanitas vanitatum...

Savič je obračal liste v knjigi, pogledi so mu tekali po dolgih vrstah črk in števil — a nič ni vedel, kaj bi čital. Njegove misli se niso mogle navezati na čtivo. Pred kratkim je čital Šandor Gjalskega knjigo: »U noči«. Ne prvič. A še nikdar

Javni shod političnega društva „Edinost“

v sv. Ivanu, dne 8. oktobra 1899.

(Dalje.)

Trtna uš št. 3.

O zadnji točki dnevnega reda, slučajnosti, se je oglašil tajnik pol. društva »Edinost«, gosp. dr. Edvard Slavik, ter je konstatiral, kar so naglašali tudi že prejšnji govorniki, da se dandanašnji nikomur ne godi dobro v Avstriji. Stan se bori proti stanu, narod proti narodu. V tej borbi vseh proti vsem pa je kmet na najslabšem. Kmet se nahaja vsled socijalnih razmer v takem položaju, da drugi stanovi delajo žnjim, kar hočejo. On se mora truditi v napornem delu od zore do mraka. In na zadnje, kaj ima od vsega tega?! Če skromno preživlja sebe in svoje, če se o tem ni pogreznil v dolgove, mora biti še zadovoljen. Drugi pa se mastijo na njegov račun: prekupei, posredovalci.

Res slabo je za kmeta, kajti on je podvržen elementarnim neugodam bolj, nego kateri koli drugi stan. Toča, suša, mokrota, vihar, mu lahko pobe-rejo vse njegove pridelke, za katere se je trudil leto in dan. Razven tega pretijo različne bolezni njegovi živini. Kmetijski stan trpi največ med vsemi stanovi.

A med kmetovalci je zopet stališče vinogradnikov najslabše. Nekdaj je bila ta stroka kmetijstva najboljša, a dandanašnji ni kmeta, ki bi bil tako v negotovem glede svojih pridelkov, kakor vinogradnik. Trta zahteva veliko skrbi in provzroča mnogo stroškov; pri tem pa je najbolj izpostavljena različnim neugodam.

V zadnjem času je posebno trtna uš, ki je dala poslednji udarec ubogemu kmetu.

V najbolj obupnem stanu na Slovenskem pa se nahaja ravno okoličanski vinogradnik.

Ne le, da mu je vino iz Istre in Dalmacije

ni naredila takega utisa na njega, kakor sedaj. Eh, da, noč je, noč, globoka noč vseokoli. Gjalski moli: Bože, daj nam značajeva... Savič pa ne more nič več moliti, nič več želeti. Saj je vse, vse zastoj! Saj ostane vendar vse temno, noč je večna in zadnji cilj je vendar kaos.

Moj Bog! Naj se ozira, kamor hoče, povsod vidi tisto sliko. Njegovo lastno življenje mu jo pokazuje, življenje njegovega naroda, življenje ubogih, življenje ljudstva sploh. Vse je brezupno, vsi boji brezvspešni. Fatum! Kismet!...

Oh, nekdanj je bilo vse drugače. Nekdaj ni mislil tako. Haha! Upal je, pričakoval je — česa? Nekaj lepega, zlatega, cvetočega, dehtečega, nekaj skrivnostnega, kar ga nekoč iznenadi in ga vsega, vsega zaodene s srečo. Haha! Neumen je bil. Da ni upal, ne bi bil doživel tolika razočaranja in toliko boli, ki se vedno rujejo po njegovem sreč, da-si je porabil vso filozofijo z vsemi njenimi pomočki, hoté premagati notranje bolečine.

Sedaj ne upa nič več — iz načela. Čemu si ustvarjati priložnost za nove bolečine, za nove muke, ki bi sedaj menda delovale še hujše, nego tedaj, ko je mladostna moč še blažila rane in jih celila? — Ne, ne. Sedaj ne upa nič več, ne za-se, ne za druge.

Vse ljudi bi rad prepričal, da je vsako upanje blazno. A ljudje ga ne poslušajo in mu ne verujejo. Pehajo se po življenju, izmišljajo si cilje, pa

že dosedaj delalo veliko konkurenco, kajti tamonjši vinogradniki nimajo toliko stroškov s pridelovanjem vina, vsled česar ga tudi lahko prodajajo bolj po ceni; potem je prišla k prejšnjim nesrečam še tista nesrečna klavzula o carini na vino, sklenjena z Italijo, ki pomenja nov udarec za ubogega kmeta.

Ta klavzula škodi sicer vsem avstrijskim vinogradnikom, a največ našim okoličanom. Neki ekonom je imenoval to vinsko klavzulo trtno uš št. 2. In res, če je bilo še kaj potrebno, da se kmeta razdene popolnoma, je klavzula izvršila ta namen.

Okoličanski vinogradniki pa imajo razven trtne uši št. 1 in trtne uši št. 2 še enega sovražnika, to je užitninski davek, katerega lahko imenujemo — trtno uš št. 3.

Užitninski davek se odmerja našim vinogradnikom prej, nego so kaj pridelali. Ko je trta odevela, že prihaja komisija, da odmeri davek. Ta davek je gotov, a pridelek je negotov. Ako naš vinogradnik hoče spiti liter svojega vira, ne samo da se je moral celo leto truditi za to na svoji zemlji, mora vrhu tega še državi oziroma občini od tega litra vina plačati 11 nč., predenj ga sme izpiti. Užitninski davek je torej res trtna uš št. 3.

Ni torej čuda, da je stanje našega ubogega kmeta ubupno. In nihče mu ne prihaja na pomoč. Pa mi porečete: saj je vlada dovolila oprostitev davkov od opustošenih vinogradov. Da, to je res. Pa kakšna pomoč je to?! Ko je zgubil 50—60 gl. letnih dohodkov, ki jih je imel prej iz vinograda, pa mu veledušno odpuste na davkih — 50—60 nč.! S tem naj bi bil kmet rešen!

Porečete mi tudi, da je vlada dovolila brezobrestna posojila, da si kmet lahko zasadi nove vinograde ter si tako opomore.

se podé za njimi; bore se; z ranami, dobljenimi v besnem, blaznem boju, hodijo k zdravnikom in kadar so jim jih oni povezali in pozdravili, se podajajo zopet v nove boje. Stara, nova igra se nadaljuje. Zastoj jim dopoveduje on, da samo izgube svoje zdrave ude, da puste svoje roke in noge na boljše in v operacijskih ambulancah — oni ne slišijo nič.

Naj bodo torej gluhi! On jim ne bo dopovedoval ničesar. Slepí so. On pa vidi, da je vseokoli noč, globoka, temna, večna noč in da je vsako stremljenje zastoj.

Die optimistische Weltanschauung ist die niederträchtigste Weltanschauung...

II.

Pavel Savič je res vedel, kaj so duševne bolečine. Mladi mož je prestal že precej raznovrstnega trpljenja.

Oče mu je bil uradnik, ne ravno bogat, a s plačo, s katero je mala družina lahko živela. Mater je izgubil že v otroških letih, spominjal se je samo očeta. Ko je hodil v ljudsko šolo in v gimnazij, se mu je dobro godilo. Ne more se baš reči, da je bil jako priden, a bil je vedno odlikaš in to je zado-stovalo. Kar je učitelj povedal v šoli, si je Pavel zapomnil bolje, nego drugi, ki so cele noči presedali ob svetilki s knjigo v roki. Kdor koli ga je poznal, je potrdil, da ima fant dobro glavo.

(Pride še.)

Tudi to je res, namreč povsodi drugod, le pri nas ne!

Kakor je znano, mora namreč v to svrhu deželni zbor skleniti zakon, da bo tudi dežela dajala podporo. Le pod tem pogojem dovoljuje država istotoliko kakor dežela. V našem deželnem zboru nimajo časa za tak zakon, — saj se okoličanskemu kmetu itak dobro godi, ko ima v mestu svoje dobrotnike! (Veslost.) Naš magistrat nima časa, da bi se pečal s tem vprašanjem: gospoda morajo skrbeti za to, da se oni sami v »Teatro comunale« zabavajo na občinske stroške... (Vsklikanje. Pojaví ogorčenja.)

Ta nemarnost naših mestnih očetov, če ni zopet nekaka trtna uš, pa huda peronospora je gotovo.

Zasluge slavne vlade za povzdigo kmetijstva torej niso posebno velike. Edino, kar vlada stori za našega kmeta, je tistih par stotakov pomoči, katere daje naši kmetijski družbi.

Kajti podpora, katero daje država oni drugi družbi — agrariji, katere glavarji ne znajo razločevati med fraščami in suhimi drevesi, ki ne znajo ločiti krave od bika, ta denar je popolnoma zavržen. Bolje bi bilo, da bi ga vlada metala v morje; tam bi nam vsaj ne mogel škoditi. Kajti s pomočjo državne podpore, torej z denarjem, ki je zložen tudi iz naših žuljev, agraria agitira proti nam ter nas zatira.

Kakor vidimo, je pomoč države zelo pičila. In vendar bi država morala tudi za kmeta kaj storiti, morala bi nam pomagati, da se obranimo raznih trtnih uš. Saj skrbi za druge stanove. Mislimo torej, da bi lahko kaj storila tudi za kmeta, za najvažnejši stan v državi.

Brez vsakega drugega stanu bi ljudje kolikor toliko lahko izhajali; morda manj udobno, manj prijetno, a živeli bi vendar. Če bi pa na svetu ne bilo takih ljudi, ki nam obdeljujejo zemljo, ki nam pripravljajo živež, moralo bi vse propasti.

Kako lepo skrbi vlada za druge stanove. Ko se je zasnovovalo kje kako večje podjetje, vlada mu nudi vse mogoče olajšave, država garantira za čisti dobiček, oprošča jih davkov itd. (Klic: Ravno v okolici, v Šklednju, vidimo to!) Če si je kakšen revček prihranil kakih 30—40.000 gld. ter si žnjimi sezidal novo hišo (Veslost), vlada ga pusti celih deset let pri miru ter ne zahteva davkov od njega, da si malo opomore, ker bi zaradi velikih stroškov ne mogel plačevati davkov... (Burna veselost!)

Po našem menjenju pa kmet, ki je valed raznih trtnih uš izgubil vse, kar je imel, ni nič manj revež, nego tisti revež, ki si je za 30 ali voč tisoč goldinarjev sezidal krasno hišo. (Veslost.) Pravično bi bilo torej, če bi vlada z obema revežema postopala na enak način, če bi pomagala tudi kmetu, s tem, da bi ga, ko si je nasadil nov vinograd, osvobodila od tistega užitninskega davka, vsaj za dobo 10 let. (Odobranje.) Potrebno bi bilo, da bi se od kmeta, katerega sta uničili trtni uš št. 1. in št. 2., odvrnila vsaj trtna uš št. 3., tisti nesrečni užitninski davek, dokler si ne bi opomogel.

To bi bilo le v korist države same. Kajti če država ne priskoči v pomoč našim kmetom, bomo kmalu imeli v okolici namesto lepih vinogradov le še puščavo. Mislimo, da tudi država mora rajši imeti lepih vinogradov in bogatih državljanov, nego pa puščavo in obupane reveže, ki si ne morejo pomagati.

Govornik je še navedel en izgled o stroških, ki jih provzročajo novi nasadi. Kmet je potrosil blizu 50 gld., a ima še le trte v zemlji; v par letih pridela v najugodnejšem slučaju morda 1 hl. vina in od tega hektolitra mora že plačati 11 gld. užitninskega davka! To je vendar krivično in zato je zahteva, da se vinogradniki, ko so si napravili nove nasade, za 10 let osvobodijo užitninskega davka, popolnoma opravičena.

Govornik predlaga v tem zmislu resolucijo, ki se glasi:

Državni poslanci slovensko-hrvatski se pozivljajo, da izposlušajo oproščenje od užitninskega davka za dobo 10 let za vse nove nasade ameriškanskih trt v užitninski črti tržaški. (Vsestransko odobranje.)

(Zvršetak pride.)

Politični pregled.

TRST 13. oktobra 1899.

K položaju. Grof Clary je včeraj nadaljeval se svojimi pogovori z odličnejšimi parlamentarci in politikmi. Včeraj sta bila pri njem na pogovorih predsednik izvrševalnega odbora mladočeške stranke, deželni poslanec dr. Skarda in pa državni poslanec dr. Pacák.

Z ozirom na avdijenejio vodje konservativne stranke na Kranjskem, dra. Šusteršiča, smatramo mi za svojo dolžnost spregovoriti par besed. V prvo bi menili sine ira et studio, da bi bil že takt veval grofu Claryju — ako je že hotel čuti tudi menenje politikov, ki niso državni poslanci — da čuje zastopnike obeh strank na Kranjskem. Potem bi menili, da se nastop državnega posl. Povšeta v izvrševalnem odboru desnice ne pokriva popolnoma z nastopom dra. Šusteršiča pred grofom Claryjem. O gosp. posl. Povšetu so listi poročali — zlasti češki listi so povdarjali to z zadoščanjem —, da se je ta gospod v popolnem soglasju s tovarišem drom. Ferjančičem proglasil solidarnega z Čehi za vse slučaje, češ: Mi z Vami in za Vas. Ta izjava je bila jasna in decidirana.

O dru. Šusteršiču pa poročajo sicer tudi, da je govoril o solidarnosti z skupinami na desni, toda s pristavkom, da konservativni poslanci slovenski ne bodo delali vladi sitnosti, dokler se bo kazala Slovincem pravično. Salvo errore et omissione glede nastopa obeh gospodov, treba povdariti, da je nastop dra. Šusteršiča manje jase in bolj dvoumen, nego je bil nastop gospoda Povšeta. Gospod dr. Šusteršič nas pušča v nejasnem v pogledu, ki je velikanske važnosti za nas. To moramo vendar vedeti, kaj mislijo poslanci konservativne stranke storiti, ako nemška katoliška ljudska stranka ne bi hoteli večiti z Čehi, oziroma, na katere skupine na desni se razteza dr. Šusteršičeva solidarnost?! To je vprašanje, ki nujno zahteva določnega odgovora in konservativna stranka je dolžna natočiti čistega vina slovenski javnosti.

Sedaj še resno besedo na — vse strani. Vemo sicer, da se nam je vsaki opomin dosedaj slabo izplačeval, ali časi so prenesni, da ne bi rodoljubna skrbi udušila v nas sleherni drugi pomislek. Mi prosimo v imenu slovenske stvari obe slovenski stranki: odnehajte vendar enkrat od mejsebojnega ubijanja ugleda členov naše državnozbornske delegacije!

Če bodo narodna glasila ubijala ugled konservativnih drž. poslancev, konservativna pa ugled narodnih, bo facit jedini ta: da bo ubit ugled ukupnega zastopstva naroda slovenskega in dosledno tudi narodasamega!! Za časa Badenija že se nam je povedalo, da nas iščejo, a nas ne morejo najti, ker se koljemo med seboj!! Toda, kaj je bila tedanja doba glede kritičnosti v primeri z sedanjo dobo?!

Roko na sree, gospoda, in mislite na odgovornost, ki bremení na vas!

G. grof Clary ima menda to smolo, da ga na pogovorih radi krivo umejo. Kakor znano, so prišle krive vesti v svet o ukazih, ki jih je dal namestniku tržaškemu, grofu Goëssu. A komaj da je oficijozni »Fremdenblatt« pogasil navstali ogenj, že imamo zopet kontroverzno o tem, kar je ministerski predsednik rekel češko-moravskima poslancema Stranskemu in Začku. Poslanca sta sporočila, da je rekel njima, da simpatizuje z desnico in da po sedanjem prehodaem ministerstvu mora priti ministerstvo desnice. »Fremdenblatt« pa se je hitro oglašil z zadržilom, da ni bilo tako, ampak grof Clary da je le rekel, da le uradniško ministerstvo more odpraviti jezikovne naredbe in s tem omogočiti povratek k parlamentarnim odnošajem. Nasproti temu pa zatrjata rečena poslancea, da je bilo vendar-le do pičice tako, kakor sta sporočila ona dva v »Lidovih Novinah«. Je pač neprijetno, če ima kdo to smolo, da ga ljudje prav ne umejo!

Pojasnilo politike na Primorskem. Sedaj vemo, da tudi v nemškem taboru še životari tu pa tam kaka bela vrana! Kak posebnež, ki o razmerah na Primorskem ne misli po navadni nemški šabloni in kakor veva nemški katekizem: kar so Italijani storili na Primorskem, je dobro storjeno, ako je le obrneno proti Slovanom! Tak posebnež seveda tudi ne more prihajati do zaključka, da je cesarski vladi v dolžnost, uporab-

ljati ves upravni aparat v to, da se vzdrži laško nadvladje, ter da sme biti ista uverjena, da je najtočneje izvršila svoj posel, kadar je kaj storila za poitalijančenje teh pokrajin!

Res, pravi čudež je, če je še kaka živa duša v nemškem taboru, ki zna še soditi po svoji glavi in po svoji vesti, in ne po strankarski šabloni. In vendar je. »Information« trdi vsaj, da jej je tu sledeči dopis došel od nemške strani:

»Vesti, da bi bila ministra Clary in Körber naložila namestniku Goëssu, »naj vlada proti Slovincem in Hrvatom«, se je oporekulo in v tej obliki gotovo tudi ni resnična. Le politički otrok more verjeti, da bi minister ukazal namestniku, da naj vlada »proti« komu. Da pa ministerstvo sledi na Primorskem taki politiki, o kateri domneva, da v resnici daleko bolj odgovarja željam tamošnjih Italijanov, torej željam manjšine, nego pa Slovincem, t. j. večini, žalibog, to se vidi resnično. Potrja se, da dr. Gertscher pride za predsednika višemu deželnemu sodišču v Trstu. Na njega mesto pride baje dvorni svetnik Tomaseo s kasacijskega sodišča. Obžalovati je, da na Primorskem hočejo na račun večine zadovoljiti manjšino. Morda pa menijo — in to je tudi neko pojasnilo! —, da morajo ostati logični. Ker dovoljujejo manjšini v parlamentu na Dunaju, da ona večini predpisuje zakone, menijo morda, da odgovarja temu, ako izvajajo toisto tudi v pokrajinah in da naj tudi tam želje manjšine imajo prednost pred željami večine«.

Tako nam ta nemška — bela vrana pojasnuje v »Information« vladno politiko na Primorskem!! In skoro da bi možu ne oporekali, saj vemo, da se avstrijski državniki od nekdanj odkljujejo ne le z doslednostjo, ampak celo s trmo v vztrajanju v starih grehlih. Evidentno je sicer, da je zgrešena vladna politika na Primorskem naravnost opustošila javno življenje v teh krajih. Vspodbujajoča drznost v vsem svojem početju brezmerne manjšine, in omejenjajoča s tem čutstva lojalne večine, je ta politika trajna elementarna nezgoda za državno in dinastično misel; ali da bi državniki hoteli priznati svojo zmoto, da bi hoteli kreniti na druga pota, tega pa že ne, za to so — predosledni! Oficijozni so dobili sicer nalog, naj oporekajo temu, da bi bila ministra Clary in Körber naložila, naj se na Primorskem še nadalje vlada proti Slovincem in Hrvatom! Ali povedati moramo, ako hočemo biti odkritosrčni, da bomo smatrali za pravo čudo, ako politika na Primorskem — govoré z besedami dopisnika v »Information« — v Claryjevi dobi res postane »nedosledna«, ako res ne bo več videla svojega jedinega cilja v tem, da ustreza manjšini!

Načrt jezikovnega zakona. »Politik« je izvedela, da je bivši minister in odličnjak v poljskem »kolu«, Bilinski, poletne mesece porabil v to, da je izdelal načrt zakona za urejenje jezikovnega vprašanja. Določila tega zakona naj bi veljala za vse dežele, zastopane v državnem zboru, in obsegajo uravnavo načelnih jezikovnih razmer. Gospod Bilinski je pokazal že ta načrt slovenskima poslancema Ferjančiču in Povšetu, prineu Schwarzenbergu in baronu Dipauliju. Sedaj ga predloži Čehu Pacáku. Umeje se ob sebi, da ga je že poprej predžil parlamentarni komisiji poljskega kluba.

Domače vesti.

Slavnemu poštnemu ravnateljstvu na znanje. Na raznih poštah v Istri veje isti duh, kakor na pošti v Buzetu. Samo način, kakor se pojavlja ta duh, je malec drugačen.

Iz Lindara pri Pazinu smo prejeli dva dokaza, kako se na poštah v Istri pojavlja — politično mišljenje.

Prvi je kuverta e. kr. okr. sodišča v Pazinu z italijanskim in hrvatskim tiskanim nadpisom. Ta službena kuverta je došla v Lindar z črto preko hrvatskega nadpisa. Kdo je napravil to črto? Na sodišču v Pazinu niso storili tega: tako sodimo že po dejstvu, da so napravili naslov v pravilni hrvatski: »Mnogočastnom župnom uredu u Lindaru«; na pošti v Lindaru pa se tudi branijo, kajti ta poštni urad je celo napravil opazko: Došlo podertano! Kje so torej naredili črto čez hrvatski jezik?!

Drugi dokaz je »pasica«, v kateri je bila zavita »Edinost«. Pečat pošte v Pazinu je od 6.

t. m., a poleg pečata stoji opazka: »došlo z ovim znakom«. Na imenu gosp. župnika B. Vitezića iz Lindara je namreč črka č prečrtana, a pod imenom je zapisano »oslov«. In zopet vprašamo: kje so zagrešili ta pojav slavofobstva?!

Dotični gospod, ki nam je doposlal ta dva dokaza, opaža:

Slovence na pazinski pošti premešajo iz namišljenega razloga, da politizirajo. Ta dva dokaza pa dokazujeta, kako italijanski uradniki politizirajo. Ja Bauer, das ist was anderes! Vendar bi prosil slavno ravnateljstvo pošte, da bi ukrenilo potrebne odredbe, ker bi sicer mi — ako bi se ponavljali taki dogodki — morali iskati drugega leka.

Kuverta in pasica ležita v našem uredništvu na ogled. Ako si jih hoče kdo ogledati, naj pride kmalu, ker ju moramo vrniti onemu, ki nam ju je doposlal.

Na hrvatskem gimnaziju v Pazinu so dne 3. t. m. ustanovili paralelko. Pripoznati treba, da je okrajno glavarstvo šlo na roko s tem, da je posodilo klopi iz ljudskih sol. Koliko veselja imajo naši dijaki do pouka, videti je bilo o razdeljevanju knjig: kar grabili so po njih!

Dobro ga je počil. V »Naši Slogi« čitamo o nekem pazinskem odvetniku, kako je karal nekega meščana, češ, zakaj da je učence s hrvatskega gimnazija vsprejel v stan in hrano! To da ni ne lepo, ne pošteno, še manje pa patrijotično. Meščan pa se je odrezal: »E, zakaj pa vi doktore vsprejemljete pravde od hrvatskih strank ter zastopate iste?! Saj tudi to ni lepo, ni pošteno, in ni patrijotično, ko ste tudi vi Pazince in Italijane!«

Tako je pameten Pazince-meščan pošteno počil odvetniškega — agitatorja!

Pomisleka vredno. Pišejo nam: Častitim čitateljem je znano, da šolska družba sv. Cirila in Metoda namerja razširiti obe šole pri sv. Jakobu v petrazrednici, kar je ob tolikem številu in vedno hujšem navalu otrok res neobhodno potrebno.

Po menenju veščakov bi se moralo prizidati jedno nadstropje, da se dobijo prostori, za katere je po načrtu proračunjena svota okroglih 11.000 gl. Ali čujte velezanimivo vest! Novo nadstropje naj bi (po načrtu) obsegalo samo stanovanja za š. sestre in kapelico, sobe pak, ki so rabile do sedaj za stanovanje, naj bi se preuredile za šolsko rabo. Tolika svota naj bi se potrošila torej za sama stanovanja, ko vidimo vendar, kako dohodki družbe že komaj zmagujejo potrebe, naraščajoče od dne do dne.

Toliko v preudarek merodajnim in uplivnim krogom, katerim je v sveto dolžnost, gledati na to, da je sleherni novič družbin naložen kolikor le sploh možno plodonosno.

Svarilo. Iz Predloke v Istri nam pišejo: Neki človek v gosposki suknji je dne 9. t. m. kmetom, idočim na somenj v Kubed, delil nastopno — limanico:

»Gospodi Podestoi in župani!
Naznanujem vam in vašim ubogim možmi, da kakor v večjih komunah ali Opčinah se govori samo slovensko, in se jim nemore v luskem jeziku dopovedati, tako imate zdaj eno osebo z dobrega sereca katera vam zamore pomagati.

Tako oznanujem da se preuzamejo vsake verste od pisanj, prošnje za Oblastnije politiške, vojaške in civilne, (Napravlja tudi intavolazione na Hiše, in Posestva in vsako drugo pisarsko delo.

Kedo ima potrebo kaj v teh upravnih naj se direktno obrniti na Caffè Barriera vecchia na vogalu stare vojasnice mornarice«.

(Sledi podpis.)

Umeje se ob sebi, da smo priobčili to v najnujno posvarilo našemu ljudstvu, sosebno kmetom, naj nikar ne sedajo na limanice takega — dobrega sereca, ako se nočejo izpostavljati poznejim pravdam in morda tudi občutnim zgubam.

»Mlinar in njegova hči«. Pišejo nam: Na zadajo notico našo, da se prvega novembra uprizori žaloigra: »Mlinar in njegova hči«, čuli smo različna mnenja. Nekateri nas navdušujejo za igro, a menijo, da je dvorana premajhna in da za tako priljubljeno, popularno predstavo bi morali vzeti gledališče. No, drugi so nasprotnega mnenja, češ, kaj vlačimo na dan ono staro jokavo žaloigro, ki pač ne spada v današnjo realistično dobo. Je že tako, da se ne more ustreči vsem. Zato se nočemo preveč veseliti in riskirati, da bi vzele gledališče

(katerega, med oklepaji rečeno, tudi ne bi dobile). A tudi obupati nočemo, da bi opustile misel na to igro. Zato ostane pri redutni dvorani gledališča Rossetti, katera pa naj bi bila polna do zadnjega kotička. Mislim, da igra, četudi starodobna, je vendar-le zanimiva in priljubljena, ker drugače ne bi jo predstavljali na Dunaju že 103. reči: sto tri leta. Tudi dunajsko občinstvo je menda že videlo kaj drugega lepega in modernega, a vendar je gledišče vedno premajhno za to predstavo. V Ljubljani je že tudi slavila svojo petindvajsetletnico, a pred dvema letoma so morali zavrniti kakih 300 ljudi, ker v gledišču ni bilo več prostora.

Menimo, da tudi nekaj drugega privabi obilo občinstva, in to bo vojaška godba, katera nam je obljubila, da bo igrala le slovanske komade. Da v Trstu ni lahka reč, dobiti vojaško godbo, ve vsakdo, kdor je kedaj imel nevhvaležno opravilo s prirejanjem koncertov ali veselie.

Odbor se trudi na vse načine, da bi predstava odgovarjala vsem zahtevam omikanega in zavednega občinstva, za to pa pričakuje na drugi strani zadoščenja v tem, da občinstva prihiti toliko število, da bodo prostori pretesni.

»Tukaj« na kontrolnem shodu. Iz Komna nam pišejo dne 12. oktobra: Danes smo bili poklicani na kontrolni shod. Kakor se je navadno dogajalo vsako leto dosedaj, ne da bi se bil kdo spodtikal na tem in ne da bi bil vojaški duk vsega tega čina trpel ni najmanj, je tudi danes rezervist Josip Furlan iz Mavhinj zaklicel »Tukaj« mesto »Hier«. Ali letos se je slovenski »Tukaj« slabo izplačal. Ne da bi bil rezervista poprej posvaril, naj se zglašijo z nemškimi »Hier«, ga je častnik dal kar zapreti!!

Gospod urednik! Oh, kako rad bi Vam povedal, kaj smo si mislili vsi, a ne smem, ker tega bi vendar ne hotel, da bi bil Vaš list zaplujen radi jednega slovenskega »Tukaj« na — slovenskih tleh!

Doneski za možko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda. Č. g. F. Guštin, župe-upravitelj v Barkovljah, 10 kron, mesto venea pok. gospodičini Petelinovi. — Štoka nabral za razbit kolač pri sv. Jakobu 1 gl. 15 nč.

Vojaško-veteransko podporno društvo v Trstu, pod pokroviteljstvom Njegove e. in kr. Visokosti nadvojvoda Franca Ferdinanda d'Este, nam javlja: Za 7. t. m. namenjena ali radi neugodnega vremena odložena zabava se bo vršila jutri v soboto dne 14. t. m. v prostorih društva »Austria«. Vspored ostane nespremenjen in sicer: koncert, na katerem bo sodelovala godba e. in kr. pešpolka št. 97., ki bo mej drugimi točkami izvajala tudi »Sanje avstrijskega rezervista«. Zatem: plesni venček. Mej odmorom se bo vršila ameriška dražba več umetniških predmetov. Že razprodane ustopenice imajo za to zabavo svojo veljavnost. Ustopenica za gospoda z dvema gospema 2 kroni. Za vsako posamezno gospo 1 krono. Začetek ob 9. uri zvečer.

Odbor »Kmetijske družbe« bo imel v soboto, dne 14. t. m. ob 2 $\frac{1}{2}$ uri pop. sejo.

Nadalje javlja odbor vsem onim, ki so naročili pri družbi umetnih gnojil, da se bodo ista oddajala v ponedeljek, dne 16. t. m. od 10. ure predp. do 4. ure pop. »na vagi«, Via Torrente, nasproti gledališču »Armonia«, kjer je semenj prešičev.

Nezgodna na železnici. Dne 11. t. m. popoldne je komornski osebni vlak blizu Stolnega belega grada na nekem mostu skočil s tira ter je zletel v globok prepad. Stroj in večina vozov je potrtih. Potnikov, katerih se je vozilo slučajno malo, je 18 težko poškodovanih. Pravijo, da se je nesreča zgodila vsled tega, ker se je vlak vozil prehitro.

Povožena. Sinoči je prišel 7-letni Santo Vitori iz ulice Rossetti št. 12 pod neki voz, ki ga je ranil na desni nogi. Na rešilni postaji so mu podelili prvo pomoč.

V ulici Acquedotto pa je nespreten kolesar istega dne povozil 4-letnega Mario Sinigaglia. Deček je ranjen na čelu. Tudi njega so spravili na rešilno postajo.

Različne vesti.

Oskar Baumann, znani preiskovalec Afrike in av. og. konzul Zanzibarški, je, kakor poročajo z

Dunaja, umrl. Isti je prepotoval tudi Črnogoro ter si pridobil znatne zasluge za kartografijo sosednje knjezevine.

Car in nadškof. Z Cetinja poročajo, da je prestolonaslednik črnogorski, princ Danilo, te dni obiskal katoliškega nadškofa Milinovića v Baru in da mu je tem povodom v imenu carja izročil Stanislavov red I. vrste, podeljen mu od carja v odlikovanje za zasluge, ki si jih je nadškof stekel kakor slovanski patrijot. Nadškof je v čast svojemu gostu priredil banket, na katerem so napivali zaslugam, katerim je to odlikovanje veljalo.

V Transvalu biva tudi večje število Hrvatov. Veči del istih so iz Dalmacije, hrvatskega Primorja in iz Istre. Iz Pretorije pišejo sedaj »Hrvatski domovini«, da so ti Hrvatje zaprosili avstrijsko vlado, naj tamkaj zasnuje avstroogorski konzulat, ali pa naj kateremu Hrvat v Pretoriji poveri konzularne posle. Prošnja nosi nad 400 podpisov in so jo po posebnem zaupniku odposlali v Dubrovnik, kjer naj jo izroči avstrijski vladi.

Nemška duhovitost. Princ Orleanski se je te dni udeležil nekega lova na Gornjem Štajerskem ter bil, seveda, kmalu v središče vsej pozornosti. Princ Orleanski, so šepetala vsa usta, Nekega Gornještajarca je srbelo same radovednosti. Nekaj časa se je obotavljal, potem pa je pogumno pristopil do visokega gosta ter ga vprašal zaupljivo: »Ne zamerite, milostljivi gospod! Ali ste morda vi sin — Device Orleanske?«

Koliko je otrok na Francoskem? Že več let toži francoska vlada, da je naraščanje prebivalstva komaj opaziti. Zanimiva je nastopna statistika o številu otrok na Francoskem. Po tej statistiki ima Francija 10.750.432 zakonskih parov. O teh jih 1.848.572 nimajo nijednega otroka; 2.639.894 parov ima po enega otroka; 2.364.202 po dva otroka; 1.585.960 po tri, a 2.122.210 po več od tri otrok, dočim je število otrok v 185.594 rodbinah nepoznano. Neoznejenih v dobi nad 30 let jih je 1.377.591.

Menelik, cesar Abesineje pride prihoduje leto na razstavo v Pariz. O tej priliki pojde tudi v London na konferenco, da pove svoje meneaje o načrtu Angležev za gradnjo železnice od Kajire do najjužnejše točke Afrike. To je stara želja [Angležev, ker vedo, da bi s tem postali gospodarji vse Afrike. Ta želja jih je gnala tudi, da so izzvali vojno z Transvaalom, hoteči uničiti to republiko, ki je menda na potu njih držnim in požrošnim načrtom.

O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Pretrsovala sva tu nekoliko važnijih stvari o tem ponesrečenem pravopisu, ali vendar moram omeniti, da je še marsikaj potajil, česar bi ne smel, — tako n. p. zvalnika ali kliegna sklona se niti spominjal ni. Mar misli, da ga Slovenci nemamo več? O pač, imamo ga še in mej narodom krepko živi, dasi se včasih od imenovalnika ne razlikuje oblikoj, ali naglas ima drugačen, n. p. mati! oj mati! oče! oj oče! Tine, oj Tine! prijatelj, oj prijatelj moj! . . . Jednozložna imena ali samostavniki se niti klieati ne dajo, ako jim ne priložimo končnice e, katero pa včasih tudi večzložna imena zahtevajo, n. p. brat, fant, stric, Vid . . . brate, ne delaj tako! fantè, fantè, še boš pomnil mene! stričè, dobri stričè! pomagajte mi! Vide, oj Vide! teči sém! Martine! Ivane!

Imena in samostavniki na «a» oblikuju zvalnik na «o», n. p.: sestro! sestro moja, ne hodi proč! majko mila! starejšino častni! vladiko mogočni! Máricio! Miho! Matijo! . . . hči oblikuje zvalnik kakor dajalnik, n. pr.: hčeri moja! bodi dobra, slušaj mene!

Sredi brdovite Istre mej Učko in Pazinom, v Cerovlju, me je jako zanimalo čuti čistim oksitonom naglašeni zvalnik v množini od samostavnika otrok; bilo je proti mraku in je mati svojo deco klicala domov: otroki! oj otroki! hodite kući!

Potajil je tudi jako važno oblikovanje ženskih priimkov, dasi jih lahko čita prav vsak dan po naših knjigah in novinah, kako grozno nápačno rabe pisatelji take priimke, kakor da se morajo tudi oni ravnati po varvarkem ukazu krute pruske vlade, da Poljaki nesmejo oblikovati priimkov za

ženske slovanskim načinom, nego da imajo ostati nepromenjeni. Je-li Slovani sploh mogoče imenovati žensko n. p. Avsenik, Babič, Čop, Derč, Gerbee, Hribar, Jazbee, Komar, Kos, Košak, Kovač, Lenček, Mohor, Ošaben, Pajk, Petelin, Pintar, Suhač, Šuman, Torkar, Ukmar, Umek, Zorko, Žužek...? In naš narod res nikdar ne imenuje ženskih moškimi imenami, nego oblikuje ta imena ženskim načinom kakor vsi drugi Slovani, n. pr. gospodar je Avsenik, gospodinja Avsenica, hči Avsenikova, Babič — Babička — Babičeva, Čop — Čopka — Čopova, Derč — Derčka ali Derčevka — Derčeva, Gerbee — Gerbečevka — Gerbečeva, Hribar — Hribarica — Hribarjeva, Jazbee — Jazbečka ali Jazbečevka — Jazbečeva, Komar — Komarka Komarjeva, Kos — Koska ali Kosovka — Kosova, Košak — Košakovka — Košakova, Kovač — Kovačica — Kovačeva, Lapanja — Lapanjka Lapanjina in Lapanjeva, Lenček — Lenčica — Lenčkova, Milič — Milička — Miličeva, Mohor — Mohorka — Mohorjeva, Muha — Múšica ali Muhovka — Muhina ali Muhova, Ošaben — Ošabnica — Ošabnova, Pajk — Pajka ali Pajkova — Pajkova, Petelin — Petelinka (Kokoš izjemno ne, pa tudi ne Petelinja) — Petelinova (Jarčica izjemno ne), Pintar — Pintarica — Pintarjeva, Pip — Pipka ali Pipovka — Pipova, Pipa — Pipica — Pipina, Premerl — Premerlica — Premerljeva, Rjavec — Rjavka — Rjavčeva, Smolč — Smolčica — Smoletova, Suhač — Suhačka ali Suhačica — Suhačeva, Šuman — Šumanica ali Šumanka — Šumanova, Torkar — Torkarica — Torkarjeva, Ukmar — Ukmarica — Ukmarjeva, Umek — Umkova — Umkova, Zorko — Zorkovka — Zorkova, Žužek — Žužica ali Žužkovka — Žužkova... (Prine še.)

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 13. Ministerski predsednik grof Clary je bil danes vsprejet od cesarja v posebni avdi-jeniji.

Dunaj 13. Poslanca Skarda in Pacák sta objavila poročilo o njihju pogovoru z grofom Claryjem. Poslednji je izjavil, da z odpravo jezikovnih naredeb se le vzpostavi prejšnje stanje, hkratu pa sta poslanca prejela utis, da vlada še ni na jasnem glede načina, kako rešiti jezikovno vprašanje.

Pariz 13. Uradni list objavlja dekret vojnega ministra, ki častnikom vseh stopinj prepoveduje nošenje civilne obleke.

Vojna v južni Afriki.

London 13. Reuterjeva pisarna javlja iz Capstadta: Brzjavna žica pri Maribogu v dolgosti 40 angleških milj je pretrgana. Dvatisoč boereev je zasedlo železniško progo.

Pretorija 13. Včeraj popoldne ob 5. uri se je tu proglasilo vojno stanje.

London 13. «Times» so izvedele, da je predsednik države Oranje, Steijn, na vprašanje guvernerja Milnerja dal formalen odgovor, da bo država Oranje stala na strani Transvaala.

Durban 13. (Vest Reuterjeve pisarne.) Boerci so vzeli postajo Alberting, ki je lastnina državne železnice v Natalu. Razburjenje v Ladysmithu narašča. Vojaštvo je pripravljeno na odhod, čim pride povelje.

Pretorija 13. Angleški diplomatski agent Greene se je včeraj poslovil kakor zasebnik od predsednika Krügerja in načelnikov uradov ter je s posebnim vlakom odpotoval se svojimi uradniki ured.

Nikolaj Terškan!

trgovec v Ljubljani

priloga ob pričetku sezone svojo **izborna kisle zelje v sodčkih po 200, 100, 50 in 25 kg.**, kakor tudi sveže zelje v glavah.

Pri sodčkih po 200 in 100 kg. se računata brutto za netto, pri pošiljavi po 50 in 25 kg. pa se plačajo prazni sodi po 70 in 50 kr. Posebno prilagojeno za večje rodbine in gostilničarje!

Cene brez konkurence.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požaram, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 5.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

FILIJALKA

C. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 $\frac{1}{2}$ %	30-dnevni odkaz 2 $\frac{1}{2}$ %
30- " " 3 $\frac{1}{4}$ %	3-mesečni " 2 $\frac{1}{2}$ %
	6- " " 2 $\frac{1}{2}$ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankoveh avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

bitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansky v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu. Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naznanilo.

Na prodaj je cela partija že rabljenih zapiral (oken in vrat), tudi velikih vrat, ki so še dobro ohranjena, nadalje štedilnih (železnih) ognjišč, pečij, stopnic in okvirjev za okna iz belega kamna, korcev in opek za streho. Obrniti se je treba do Antona Montegani, Trst, Riva Mandracchio, v poslopju, ki si sedaj podira nasproti pomola sv. Karla.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo šte. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8 $\frac{1}{2}$ zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo šte. 1, I. nadstr.

„THE GRESHAM“

angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897.	Kron 159.997.579—
Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897.	28.823.375—
Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.)	343.860.067—
V letu 1897. izdanih 7468 polie za glavnico od	67.331.351-91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije dopošljejo se vsakemu na pismeno vprašanje od niže imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro št. 1, „Tergesteo“ Scala IV.

Išč ejo se dobri, zastopniki agentje in potovalci.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

FILIJALKA

BANKE UNION V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 $\frac{1}{2}$ % proti 5 dnevni odpovedi	12
3 $\frac{1}{4}$ % " " " " " "	4 mesečni
3 $\frac{1}{2}$ % " " " " " "	8
3 $\frac{3}{4}$ % " " " " " "	1 letni

Napoleone:

po 2 $\frac{1}{2}$ % proti 20 dnevni odpovedi	40
3 $\frac{1}{4}$ % " " " " " "	3 mesečni
3 $\frac{1}{2}$ % " " " " " "	6

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 $\frac{1}{2}$ % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Pesterna

mlada in dobra se vsprejme takoj. Povprašati treba v nedeljo dne 15. t. m. v stanovanju v ulici Romagna-Škorklja št. 113.

Šivalnih strojev tovarniška zaloga Ivana Jax-a

v Ljubljani

Dunajska cesta 13.

priloga svoje priznane najboljše

šivalne stroje

za domačo porabo in obrtniške potrebe

Cenilniki zastoj in franko

Priznato najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

o. kr. dvornemu zalagatelju.

Trst — Borzni trg številka 9 — Trst

Ilustrirani katalogi na zahtevo franco.